

De heer voorzitter

Dames en Heren Collega's,

Ik heb een aantal mededelingen, met name :

1. de centrale commissie begint 10 minuten na afloop van deze provincieraadszitting en gaat door in de Lefèvrezaal ;
2. de vergadering van de 1e commissie - Algemeen Provinciaal Beleid vindt plaats vanavond om 18.00 uur in de Banketzaal ;
3. op maandag 11 december is het zeker zitting om 14.00 uur. Wij behandelen dan opnieuw dossiers buiten begroting ;
4. aan de fractieleiders wordt een nota bezorgd met een omvangrijk uittreksel uit het verslag in verband met de zitting van het bureau van gisteren. Er is in het bureau een consensus ontstaan rond het voorstel van de quaestoren in verband met de plaatsen in het halfroond. De streefdatum is woensdag 6 december, 13.30 uur. Die dag moeten de fractieleiders de plaatsaanduidingen die zij hebben gedaan binnen de hen toegewezen nieuwe plaatsen in het halfroond - dus de plaatsaanduiding per persoon, want dat is de bevoegdheid van de fractie en in het bijzonder van de fractieleiders - ter griffie afgeven. De nota daaromtrent zal morgen ten laatste om 12.30 uur bij de fracties zijn.

REPLIEK OP DE TOESPRAKEN VAN DE FRACTIES NAMENS DE BESTENDIGE DEPUTATIE**De heer gedeputeerde De Buck**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mijn toespraak van vorige week dinsdag, waarin ik de beleidslijnen voor het volgende begrotingsjaar en de krachtlijnen van de begroting uiteenzette, heeft de diverse fracties ongetwijfeld geïnspireerd bij het uitschrijven van hun tussenkomsten, die deze vergadering vorige week woensdag mocht aanhoren.

Wat betreft de bespiegelingen over de verkiezingsresultaten van 8 oktober jongstleden die hier door een aantal fracties naar voor gebracht werden, zal ik zeer kort zijn. Iedereen heeft recht op zijn waarheid en zijn conclusies, maar het kan niet de bedoeling zijn hierover nu een uitgesponnen debat te voeren.

Het zal u allen ook wel opgevallen zijn dat de provincie Oost-Vlaanderen zich heel wat persaandacht mocht laten welgevallen, ook al had ik persoonlijk liever gehad dat er iets minder gefocust werd op de fiscale maatregelen in het begrotingsontwerp, en dat wat meer aandacht aan het inhoudelijke van deze begroting zou besteed zijn. Het zou me echter verrast hebben indien het anders verlopen was.

De tussenkomsten van de diverse fracties verwezen ook in meer of mindere mate naar de provinciale belastingverhoging, en ik vind het dan ook noodzakelijk om nogmaals beknopt te argumenteren waarom deze verhoging noodzakelijk is en, hoewel substantieel, toch niet zo draconisch als bepaalde fracties het willen laten uitschijnen.

In een tweede deel van mijn repliek wil ik toch het verwijt van gebrek aan beleidsnota weerleggen en het louter technische karakter van deze begroting nuanceren.

In het derde deel kom ik graag terug op opmerkingen die gemaakt werden naar enkele individuele kredieten of mogelijke tekortkomingen van het voorliggende begrotingsontwerp.

Het eerste deel betreft de belastingverhoging.

Ik trap ongetwijfeld open deuren in door te stellen dat een belastingverhoging geen populaire maatregel is, en allicht bent u allen bereid te geloven dat ook deze bestendige deputatie slechts met tegenzin en na langdurig overleg en afwegen van opties tot dergelijke maatregel is overgegaan.

Niemand kan echter blind zijn voor de feiten die hun weerslag hebben op de provinciale financiële toestand :

- het gevoerde beleid ;
- de Provinciefondsprikelen ;
- een aantal, onafhankelijk van het gevoerde beleid, stijgende kosten ten gevolge van decretale verplichtingen en het zogenaamde derdebetalerssysteem.

DEBATTEN

- Wat betreft het beleid wil ik het volgende zeggen :

Ik ben er vast van overtuigd dat in de voorbije legislatuur een dynamisch beleid gevoerd werd. De provincie is er gedurende de voorbije zes jaar in geslaagd om op tal van terreinen een voortrekkersrol te spelen en door gerichte initiatieven belangrijke impulsen te geven aan de verschillende beleidsdomeinen.

Ter illustratie en voor de vuist weg denk ik aan de provinciale aanwezigheid op sociaal en cultureel vlak, de belangrijke economische initiatieven, een eigen landbouwbeleid, toerisme, de investeringen in de provinciale domeinen, de verdere uitbouw en modernisering van het provinciaal onderwijs, een sterk groeiende aandacht voor de milieuproblematiek, een moderne en klantvriendelijke administratie, enz ... Ongetwijfeld had collega Gillis het niet over de zo-even vernoemde activiteitsterreinen wanneer hij sprak over "de follietjes van het provinciaal beleid".

Een dergelijke veelzijdige provinciale aanwezigheid kost geld, dat kan en wil ik ook niet ontkennen.

Toch is de vorige bewindsploeg erin geslaagd de provinciale fiscaliteit vanaf begrotingsjaar 1996 ongewijzigd te houden, beter zelfs, Oost-Vlaanderen heeft tot op vandaag de laagste fiscaliteit van alle Vlaamse provincies. Over de Waalse provincies wil ik u liever de cijfers onthouden, maar de fiscale druk per inwoner ligt daar veel hoger, zelfs als men rekening houdt met de nu geplande verhogingen. Bovendien moeten we ons in dit halfroond ook de vraag stellen wat, gegeven de huidige financiële noodwendigheden, de meest aangewezen weg is om de provinciale financiën in evenwicht te houden : een belastingverhoging die in procenten uitgedrukt en enkel op één jaar bekeken vrij zwaar is, maar waarbij het plaatje al helemaal anders oogt als men uitgaat van een éénmalige wijziging in de periode 1997-2006. Voor de APB betekent dit immers nauwelijks méér dan een aanpassing aan een zeer matige inflatie of het afbouwen van de provinciale aanwezigheid op een aantal terreinen waarbij een aantal maatschappelijke relevante opdrachten misschien niet meer kunnen ingevuld worden.

De meerderheidsfractieleden, en ook vanuit de oppositie meen ik gelijkaardige geluiden opgevangen te hebben, duiden reeds aan dat hier geen of/of- maar wel een en/en richting moet worden bewandeld, en dat is precies de optie die de huidige deputatie wenst in te slaan : een matige fiscaliteit, en ook na verhoging blijft dit ontegensprekelijk een feit - 2 711 BEF gemiddeld per inwoner -, maar ook een evaluatie van een aantal bestaande initiatieven in functie van hun kostprijs en hun maatschappelijke relevantie. De suggestie van raadslid Liebaut om de provincie zichtbaarder te maken en niet enkel te functioneren als de anonieme weldoener, maar het provinciaal beleid ook tastbaarder te maken, zal in de toekomst nog meer ter harte worden genomen.

Dit is geen makkelijke oefening, maar ongetwijfeld wordt er hiervoor reeds een eerste aanzet gegeven bij de eerste reeks begrotingswijzigingen. De geplande beleidsverklaring zal voor nieuwe initiatieven een financiering dienen te zoeken in het herschikken van de budgetten, veel meer dan in het "verteren" van de nieuw gegenereerde belastingmiddelen, die netto "slechts", en afgerond, 360 000 000 BEF extra in het laatje brengen : 670 000 000 BEF - 230 000 000 BEF Provinciefonds - 80 000 000 BEF automatische indexatie onroerende voorheffing die losstaat van de nu geplande verhoging.

Na de geplande verhoging zal de belastingdruk per inwoner stijgen tot 2 711 BEF per inwoner.

Ongetwijfeld moeten ook de andere provincies overgaan tot een fiscale ingreep om hun budget rond te krijgen, zodat ik mij sterk maak dat we op fiscaal vlak de goedkoopste provincie van Vlaanderen blijven.

- Ten tweede zijn er de Provinciefondsprikelen.

Uit de pers en ook uit bepaalde tussenkomsten in deze vergadering zou men kunnen afleiden dat de bestendige deputatie de geplande verhoging van de provinciebelastingen volledig in de schoenen van de Vlaamse regering en haar éézijdige ingreep op het Provinciefonds wil schuiven, maar deze interpretatie wil ik hier toch publiek en met klem ontkennen. Wie de tekst van mijn verklaring van vorige week er op naslaat, zal daar immers kunnen lezen dat de redenen voor de aanpassing van de provinciale fiscaliteit drievoudig zijn, namelijk : het beleid, het Provinciefonds en de stijgende vaste kosten.

Deze drievuldigheid heeft de deputatie ook in de contacten met de pers duidelijk aangegeven, maar dan blijkt de berichtgeving niet altijd in extenso op de beweegredenen te kunnen ingaan en wordt één punt uitvergroet.

De wrevel die hierdoor ontstaat bij de Vlaamse overheid is begrijpelijk, maar toch kunnen we er niet omheen dat de bewuste maatregel een essentiële, zij het een partiële, factor is bij de beslissing om de belastingen te verhogen. Jaarlijks 230 000 000 BEF minder ontvangsten, zonder boe of ba, van vandaag op morgen, is nu eenmaal een ingrijpende maatregel die het budgettair evenwicht van de provincies onderuit haalt. Zomaar compensaties zoeken voor een slordige 230 000 000 BEF ligt niet voor de hand.

En, voor de duidelijkheid : de belastingverhoging op zichzelf brengt netto ongeveer 590 000 000 BEF op - de overige 80 000 000 BEF zijn een gevolg van de indexatie van de kadastrale inkomens -, zodat de 230 000 000 BEF inderdaad 39 % van de beschikbare middelen absorbeert en geen 40 %, Mevrouw Storms, maar toch meer dan 35 %.

Ik herhaal nogmaals het voornemen van de bestendige deputatie om, ingeval de vooropgestelde inkrimping van het Provinciefonds niet wordt doorgevoerd, de nu voorliggende afschaffing van vrijstellingen opnieuw ter discussie zal gesteld worden.

- Ten derde zijn er een aantal, onafhankelijk van het gevoerde beleid, stijgende kosten. Ook dit element als verantwoording kwam reeds in mijn toespraak van vorige week dinsdag aan bod, en blijft mijns inziens ook een niet te weerleggen gegeven. De provincies zien zich geplaagd voor de stijging van een aantal kosten, waarvan een belangrijk deel zelfs opgelegd wordt door wetten of decreten. Ik verwijs opnieuw naar de stijgende energiekosten, de opdrachten inzake waterbeheersing, monumentenzorg, bibliotheekdecreet, enz ... Ook de nieuwe wetgeving inzake ruimtelijke ordening legt heel wat bijkomende eisen op aan het provinciaal beleidsniveau.
- Conclusie inzake verhoogde fiscaliteit.
In het licht van het voorgaande staat het buiten kijf dat de geplande belastingverhoging niet alleen matig begroot is, maar ook noodzakelijk is om een budgettair evenwicht te behouden. Bovendien wil ik deze vergadering geruststellen waar zij vreest dat de nieuwe inkomsten enig kostenbewustzijn in de weg zouden staan. Het tegendeel is waar : iedereen binnen de deputatie is zich ten volle bewust van het feit dat het verderzetten van het gevoerde beleid enkel kan door ook de uitgavenzijde strikt in het oog te houden en een aantal financiële middelen anders te oriënteren. Hieraan zal binnen de diverse beleidsdomeinen het nodige denk- en evaluatiewerk besteed worden, waarvan deze vergadering bij de bespreking van de beleidsverklaring de eerste resultaten zal kunnen vaststellen.

Deel twee betreft de beleidsnota en de technische begroting.

De oppositie heeft in haar toespraken telkens verwezen naar het ontbreken of te beknopt zijn van de beleidsverklaring en naar het feit dat de eigenlijke beleidsverklaring van de bestendige deputatie pas bij de eerste reeks begrotingswijzigingen van maart 2001 naar voor zal gebracht worden.

Graag wil ik hierop repliceren en tevens wil ik van de gelegenheid gebruik maken om de term technische begroting enigszins te nuanceren.

De tijdsdruk waaronder deze begroting tot stand is gekomen werd reeds aangehaald en verklaart het feit dat er eerder weinig nieuwe initiatieven in opgenomen zijn. Immers, zoals hiervoor reeds gesteld, zal het doorvoeren van nieuwe beleidsinitiatieven gepaard moeten gaan met een grondige reflectie over de bestaande taken en de daarvoor ingezette middelen. Zonder budgetterschikking is er gewoonweg te weinig ruimte voor belangrijke nieuwe initiatieven, de voorgestelde belastingverhoging ten spijt.

Anderzijds is het zo dat het voorliggende begrotingsontwerp de weerspiegeling is en de verderzetting inhoudt van het in de laatste legislatuur gevoerde beleid en in die zin ook niet louter technisch is. Een aandachtige lezer van de begroting zal moeten beamen dat alle reeds opgestarte initiatieven een verdere financiële invulling krijgen en dat de begroting beduidend meer inhoudt dan een opsomming van verplichte uitgaven. Kortom, bij de uitvoering van de voorliggende begroting, zal mijns inziens niemand de provincie een gebrek aan slagkracht of ambitie kunnen verwijten.

Wel herhaal ik dat de eigenlijke heroriëntering van het beleid nog dient te gebeuren. De beleidsverklaring voor de komende legislatuur zal daar de nodige duidelijkheid verschaffen. Gelet op de belangrijkheid van deze beleidsverklaring leek het de deputatie aangewezen om dit niet vlug-vlug ineen te flansen, maar wel de nodige tijd uit te trekken om met een weloverwogen en uitgebalanceerd geheel naar deze raad te trekken.

Mijn derde deel betreft de opmerkingen in verband met individuele kredieten.

De forse stijging van de gewone uitgaven voor administratie waar de fractieleider van het Vlaams Blok naar verwijst, is te verklaren door het feit dat in het begrotingsjaar 2000 de in het verleden gevormde reserves voor sociale zekerheid en pensioenen werden afgebouwd : de inschrijving in 2001 ligt in de lijn van de rekeningcijfers 1999. Ook voor het provinciaal onderwijs werden in 2000 deze reserves afgebouwd.

DEBATTEN

Inzake de cryptische toelichtingen zal in de toekomst naar meer duidelijkheid gestreefd worden. De stijgende schuldenlast in de functies sport en recreatie hangt natuurlijk nauw samen met de geplande investeringen die ook een weerslag hebben op de schuldpositie van de provincie, schuldpositie die, ik herhaal het graag eens, van die aard is om vele andere openbare besturen te laten blozen.

De opmerking van raadslid Van Vooren over de klak waarmee de deputatie naar het financieel meerjarenplan zou hebben gegooid, is technisch te weerleggen. In dit meerjarenplan is op een correcte manier gepoogd de financiële ontwikkeling tot 2004 in te schatten. Vandaar dat in deze prognose de investeringen begroot worden op jaarlijks 1 800 000 000 BEF, maar dat voor de financiële weerslag hiervan uitgegaan wordt van een realisatiegraad van 60 % of 1 080 000 000 BEF, wat een realistische inschatting is.

Wij delen de bezorgdheid van collega Gillis over de bijsturing van de begrotingsbesprekingen. Misschien kan hij zijn ruime invloed in het bureau aanwenden om tot een flexibeler en dynamischer vergaderstructuur te komen.

De vraag over de Boelwerf heeft de heer Gillis reeds in de commissie gesteld. Hierbij werd door collega Van Der Meiren gesteld dat wij de optie voor de eventuele gedeeltelijke aankoop wilden openhouden. Bij de artikelsgewijze bespreking komt dit punt verder aan bod.

Wat betreft de Huysmanhoeve kan ik u het volgende mededelen :

Na de respectievelijke vernietiging en schorsing door de toezichhoudende overheid van de diverse beslissingen met betrekking tot de Huysmanhoeve, waarbij de juridische verhoudingen tussen de provincie en de private eigenaar van de gedeelten op de site die geen eigendom zijn van de provincie werden geregeld, dringt zich een beslissing op met betrekking tot de voortgang van de plannen rond de bestemming van het gehele goed.

Het uitgangspunt blijft een globaal herwaarderingsproject dat een aantal functies omvat die aansluiten bij de historische en economische betekenis die de hoeve heeft gehad en inspelen op de landschappelijke en cultuurhistorische betekenis van de ruimere omgeving. Het gaat met andere woorden nog steeds om dezelfde functies die ook in het oorspronkelijk concept zijn terug te vinden :

- het bezoekerscentrum dat in het kader van het Interregproject "Ecotoerisme" wordt uitgebouwd in het gedeelte dat eigendom is van de provincie en in het voorjaar 2001 zal klaar zijn ;
- een museaal gedeelte dat oud landbouwalaam zal omvatten ;
- de restauratie van de oude bakkersoven en het opnieuw in gebruik nemen ;
- de realisatie van een museale jeneverstokerij en de inrichting van de monumentale schuur als ontmoetingsruimte voor het regionale bedrijfsleven.

De provincie blijft hiertoe een publiek-private samenwerking nastreven. Met de private partners zal bekeken worden op welke punten de oorspronkelijke overeenkomsten en statuten dienen bijgestuurd om ze aanvaardbaar te maken voor de toezichhoudende overheid.

Ondertussen werd - zoals reeds gesteld - verder gewerkt aan de restauratie van het provinciale gedeelte en werd ook de inrichting als bezoekerscentrum van dat deel verder voorbereid. De stad Eeklo heeft ondertussen eveneens beslist een BPA-Huysmanhoeve op te maken om de uitvoering van het globale herwaarderingsproject, conform de wetgeving betreffende ruimtelijke ordening en stedenbouw, mogelijk te maken.

Wij kunnen ons verheugen over de belangstelling van collega Liebaut voor het communicatiebeleid. De ingezette middelen zullen hier op hun efficiëntie moeten getest worden.

Namens de VU-ID-groep werd met veel overtuiging verwezen naar het Vlaams regeerakkoord en de beleidsbrief van de minister van Binnenlandse Aangelegenheden. Wij hopen dat onze jonge collega daarin ook de verklaring over het Provinciefonds gelezen heeft. Ongetwijfeld zal het verschil tussen de goede voornemens van de Vlaamse regering en de recente ingreep in het Provinciefonds haar hierbij niet ontgaan zijn.

De deputatie deelt de bezorgdheid van collega Beke wanneer hij stelt dat de provinciale fiscaliteit redelijk moet blijven en niet hoger mag zijn dan strikt nodig is voor het uit te voeren beleid, of, met andere woorden, dat ze zo laag mogelijk moet gehouden worden.

Wat betreft een aantal meer specifieke vragen in verband met de verschillende beleidsdomeinen, kan ik u mededelen dat mijn collega's deze vragen en opmerkingen zullen beantwoorden bij de artikelsgewijze bespreking.

Wij beseffen ten volle dat op een ogenblik dat er pogingen zijn om de belastingen te verlagen het voor een lokaal of provinciaal bestuur niet altijd gemakkelijk is om tegen die stroming in een verhoging van de fiscaliteit door te voeren. Anderzijds stellen wij vast dat de hogere beleidsniveaus steeds meer de beslissingen nemen die rechtstreeks invloed hebben op de uitgaven van de lokale besturen. Wij vragen dan ook uitdrukkelijk dat ieder bestuur volledig de financiële consequenties van zijn beleidsbeslissingen op zich zou nemen. De provincie kan in dergelijke optiek dan ook niet langer als melkkoe worden gebruikt voor projecten die op andere niveaus worden beslist.

Wij weten dat ook op gemeentelijk vlak de druk op de gemeentefinanciën zal toenemen, onder andere door de liberalisering van de energiesector, de politiehervorming en de steeds omvangrijker wordende verplichtingen die de gemeenten decretaal worden opgelegd. Een spoedige en globale discussie over de subgewestelijke fiscaliteit dringt zich dan ook op.

Met andere woorden : zolang de provincie verplicht wordt als derdebetaler steeds stijgende kosten op zich te nemen zonder dat hier tegenover inkomsten geplaatst worden via overdrachten door de Vlaamse regering of via het Provinciefonds zullen wij door eigen fiscaliteit een deel van de middelen hiervoor moeten recupereren. Dit zou niet mogen gebeuren ten koste van het eigen beleid en van onze overdrachten naar de gemeenten die onze belangrijkste partners blijven.

Tot zover, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, mijn repliek op de tussenkomsten.

Dank u.

Applaus

De heer Van Vooren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil niet in herhaling vallen, maar na al de poeha rond belastingvermindering, gratis vervoer, het afschaffen van het kijk- en luistergeld en nog veel meer voordelen, die na 8 oktober in rook zijn opgegaan, krijgt de lichtgelovige Oost-Vlaming, die in al deze loze beloften is getrapt, van deze deputatie als eindejaarscadeau nog een extra ezelsstamp door de belastingen met 20 % te verhogen.

En ik wil van de gelegenheid gebruik maken om hier toch ook eens de stem van het Vlaams Economisch Verbond en de Kamers van Koophandel te laten horen. Zij zeggen : "Provincies moeten niet té veel doen in de richting van de ondernemingen en zeker niet te veel belastingen vragen. En als ze iets doen, moet als eerste regel gelden : hou het simpel." Verder, en dan is er misschien toch nog een kleine vergelijking met belastingen van andere provincies, zoals we hebben gehoord van de gedeputeerde, maar dan in de andere richting : "De provinciale onroerende voorheffing zou best worden afgeschaft", zo vinden de ondernemers. "Die kosten 2 000 000 000 BEF. Voor eenzelfde type van bedrijf wordt in Oost-Vlaanderen en Limburg 270 000 BEF gevraagd. In Vlaams-Brabant amper 20 000 BEF."

Hoewel noch Fientje Moerman, noch het VLD-partijbestuur zich in te laten hebben met beslissingen van de Oost-Vlaamse provincieraad, ben ik het roerend met hun zienswijze eens.

Het zou inderdaad verstandig zijn nog eens rond de tafel te gaan zitten en, mits wat creatief denkwerk, deze belastingverhoging weg te werken.

Ten tweede verheugt het mij vast te stellen dat ook de VLD analoog het Vlaams Blok-standpunt vindt dat het bestuurlijk middenveld met zijn bevoegdheden moet herbekeken worden.

Dank u.

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De heer gedeputeerde De Buck heeft moeite gedaan om de stelling van onze fractie, namelijk dat de dramatische belastingverhoging in de eerste plaats moet dienen om putten te vullen en werd gemaakt door dossiers die financieel zijn ontspoord nadat ze lichtzinnig werden opgestart, te ontkrachten.

Bij het weerleggen van onze beschuldiging dat de belastingverhoging ook moet dienen voor het financieren van een aantal deputatie-follietjes kreeg hij zelfs een kleur op de wangen.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, hoe goed de kleur hem ook staat, in feite is het schaamrood. Zijn verdediging kan immers de toetsing aan de feiten niet weerstaan.

DEBATTEN

Sta mij toe even een paar voorbeelden te geven.

- Wat betreft de bronzen beelden voor het PAC. Wie zal na mijn tussenkomst van vorige maand in twijfel trekken dat dit een deputatie-follietje is van ruim 6 000 000 BEF ?
- Wat nu de Bank van de Arbeid betreft. Sinds de aankoop is er geen aardbeving geweest die het dak deed instorten, is er geen water in de kelder gedrongen, is er geen huiszwam ontdekt en gelukkig is er geen asbest aangetroffen. Maar toch zal de renovatie minstens tweemaal - en waarschijnlijk driemaal - meer kosten dan oorspronkelijk aan de provincieraad werd voorgespiegeld. Dit betekent toch duidelijk dat het dossier slecht werd voorbereid, dat de cijfers waarop men zich heeft gebaseerd al te kritiekloos, en dus lichtvaardig, door de deputatie werden overgenomen.
- Het zwembad in Puyenbroeck. Welke gedeputeerde durft het aan om met onze fractie een weddenschap af te sluiten over de kostprijs ? Wij zijn er zeker van dat men voor het zwembad in Puyenbroeck onmogelijk binnen de enveloppe van 450 000 000 BEF zal kunnen blijven. Ook hier was een betere voorbereiding van het dossier gepast geweest.
- De Huysmanhoeve. Welke ancien uit deze raad zal mij tegenspreken dat dit dossier het follietje van een ex-gedeputeerde was ? Een follietje dat inhoudt dat minstens 70 000 000 BEF door een openbaar bestuur zou worden geïnvesteerd in onroerend goed van een privaat projectontwikkelaar. Onroerend goed waar de privaat projectontwikkelaar stedenbouwkundig hopeloos mee in de knoei zat en zit. Als de deputatie toch dit dossier wenst verder te zetten, dan "morst" zij naar ons idee met de belastinggelden van de burger.
- We komen nu aan het golfterrein van Puyenbroeck. Als een golfterrein bij de eerste bespreking in deze raad op 80 000 000 BEF wordt begroot, maar nog voor er één putje gemaakt is nu reeds op 150 000 000 BEF wordt begroot, wie zal er onze fractie dan tegenspreken als ze de deputatie verwijt dat ze er met de "klak" naar gesmeten heeft en lichtzinnig een uit de lucht gegrepen bedrag naar voor heeft geschoven in de hoop dat het ongeveer juist zou zijn ? Gedeputeerde Van Gaeveren mag de borst nu al nat maken. Tijdens deze begrotingsbesprekingen mag hij een uitgebreide tussenkomst verwachten.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, wie echter dacht dat de nieuwe deputatie het lichtzinnig beslissen ondertussen zou hebben afgezworen, moet ik echter teleurstellen. Een staaltje zagen we nog tijdens de laatste vergadering van de commissie Sport, Recreatie en Domeinen, waar werd aangekondigd dat er aan de 14 Oost-Vlaamse atleten die aan de Olympische Spelen of Paralympics hebben deelgenomen 50 000 BEF zal geschonken worden.

Nu is in totaal 700 000 BEF geen halszaak, maar wat is de bedoeling ? Waarom 50 000 BEF ? Op welke wijze kadert dit in welk sportbeleid van de provincie ? Gaan we dit elke vier jaar herhalen ? Ook voor de Olympische Winterspelen ? Waarom niets voor de Oost-Vlaamse deelnemers aan het wereldkampioenschap veldrijden ? Of voor de Oost-Vlaamse deelnemers aan de Iron man in Hawaii ? Of voor de Oost-Vlaamse deelnemers aan de Frederik Chopin-wedstrijd in Warschau ? Het is jammer, maar dit is een voorbeeld van een typische deputatiebeslissing. Een paar andere provincies doen het, dus doen wij het ook. Van beleid hoeft geen sprake te zijn. Het belangrijkste is dat we iets doen en misschien de pers halen. Achiël Van Acker had daar tenminste een correcte term voor : "J'agis, et puis je réfléchis." Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, ik wil kort nog even repliceren op wat is gezegd door de verschillende partijvoorzitters.

In de toespraken van de fractieleiders van de drie meerderheidspartijen werd telkens uitdrukkelijk gesteld dat voor hen besparingen kunnen. En tussen de regels was zelfs duidelijk dat besparingen onvermijdelijk zijn. Ik denk dat ze het bij het rechte eind hebben. Hopelijk wordt het echter geen spelletje armworstelen waarbij elke gedeputeerde van een andere iets probeert af te snoepen. Ik hoop dat men oog zal hebben voor wat essentieel is om een beleid te voeren en wat niet. Dat men bijvoorbeeld meer geld zal pompen in sportpromotie, maar het Huis van de Sport - louter kantoor- en vergaderruimten - zal laten vallen. Dat men het prestigieuze project van een Huis van de Economie ondergeschikt zal maken aan de functionaliteit, de uitstraling en de efficiëntie. Dat men een ecologisch verantwoord landbouwbeleid zal laten primeren op geldinjecties in de diverse proefcentra.

Een opmerkelijk geluid in dat verband kwam van de SP-fractieleider die er geen moeite mee had om toe te geven dat men in het verleden te weinig aandacht had besteed aan de problematiek van de landbouw in relatie tot het leefmilieu. Een correcte zelf-analyse maar één die historisch te verklaren is. Wij verwachten dan ook van de SP een kordate opstelling ter zake, niet zozeer begrotingsmatig, maar wel inzake het vergunningenbeleid van de deputatie, want daar ligt de hefboom om te komen tot een duurzaam beleid. Ook gedeputeerde De Buck had het trouwens over een duurzaam vergunningenbeleid.

We zullen de deputatie daarin nauwgezet volgen. De beslissingen ter regularisatie van zwarte varkens en runderen zoals die de afgelopen maanden door de deputatie werden genomen, kunnen dan ook niet langer. Als een deputatie zich naar de provincieraad toe voor interpellaties en verantwoording afschermt door zich te beroepen op het feit dat ze inzake gedeconcentreerde materies een louter ambtelijk college is die het beleid van de Vlaamse regering en de Vlaamse ministers uitvoert, dan verwachten we ook dat ze dit effectief doet. Gedaan dus om via een houding van "Brussel is ver" en "Brussel kan niet alles controleren" en "wij zitten hier knus in Gent" een eigen autonoom vergunningenbeleid te voeren dat met het Vlaamse in strijd is.

Bij de VLD was ook iets te horen wat op onze steun kan rekenen. Namelijk het pleidooi dat raadsleden die door deze provincieraad zijn afgevaardigd naar intercommunales, hun mandaat, hun werkzaamheden, zouden terugkoppelen naar deze provincieraad.

Het is een oud zeer, door diverse fracties in het verleden reeds aangeklaagd, en waarbij ook gedeputeerden vaak machteloos hebben moeten vaststellen dat provincieraadsleden ofwel cavalier seul speelden, of een houding aannamen die eerder aanleunde bij deze van de gemeentelijke fractie waar ze deel van uitmaakten in de diverse gemeenten. Op een paar schaarse uitzonderingen na was er van een provinciale houding meestal geen sprake, laat staan van een provinciale visie. Wij hopen dat het deze legislatuur wel zal lukken om deze mentaliteit te keren.

En wat ten slotte de modernisering van deze begrotingsbesprekingen betreft : daarvoor heb ik in het bureau reeds diverse initiatieven ondernomen. Jammer genoeg sta ik daar altijd alleen.

Dank u.

BELASTINGEN EN RETRIBUTIES

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De wijzigingen aan de provinciebelasting lijken eigenlijk een beetje op een kleurboek. De grootste VLD-winst ooit heeft zich in onze provincie vertaald in een nooit geziene belastingverhoging.

Maar we hebben niet alleen een wel heel bijzondere blauwe versnelling vastgesteld, we merkten in de wijzigingen van de algemene provinciebelasting ook oranje cadeautjes en rode oortjes.

Ten eerste zijn er de rode oortjes. De APB-gezinnen stijgt van 800 BEF naar 1 000 BEF. Dit is een stijging van 25 %. De stijging van het minimumtarief in de APB-bedrijven - die geldt voor ongeveer 90 % van de bedrijven en zelfstandigen - is ook fors, maar in verhouding minder sterk, namelijk van 3 550 BEF naar 4 200 BEF of een stijging van 18,3 %.

Maar dit is niet alles. De APB die door de bedrijven of de zelfstandigen wordt betaald, kan door hen als beroepskost fiscaal afgetrokken worden waardoor de brutostijging van 18,3 % eigenlijk maar een nettostijging betekent van ongeveer 10 %. Voor de één wat meer en voor de ander wat minder. De gezinnen kunnen de APB niet als beroepskost aftrekken.

Samengevat : voor de gezinnen is de brutostijging van de APB gelijk aan de nettostijging en bedraagt 25 %. Voor de bedrijven en de zelfstandigen bedraagt de nettostijging ongeveer 10 %.

Waar is het sociaal evenwicht ?

Ten tweede is er het oranje cadeautje. Ja, er zit ook een cadeautje in de voorgestelde wijziging. Niet iedereen zal meer belastingen moeten betalen. Wanneer de voorgestelde wijzigingen worden goedgekeurd, zal er in sommige middelen een flink glas geheven worden, want sommigen zullen een belastingverlaging genieten van tienduizenden of misschien zelfs honderdduizenden franken. Oorzaak ? De afschaffing van het onderscheid tussen gezinsveeteeltbedrijven en niet-gezinsveeteeltbedrijven. Door de afschaffing van dit onderscheid wordt de bio-industrie gelijkgeschakeld met de gezinsveeteeltbedrijven, waar trouwens al veel te veel bedrijven onder vielen. Het verslag aan de provincieraad is eigenlijk misleidend, want het vermeldt niet wat de concrete gevolgen zijn van deze afschaffing, dit in tegenstelling tot de duidelijkheid met betrekking tot de wijzigingen voor de andere belastingplichtigen. Dat het cadeau aan de bio-industrie niet te versmaden is, blijkt uit een eenvoudig voorbeeld.

DEBATTEN

Nemen we een niet-gezinsveeteeltbedrijf met drie stallen van samen 2 000 m² bebouwde oppervlakte en twee hectaren grond. Geen mastodont dus. In de huidige situatie betaalt dit bedrijf 10 BEF/m² bebouwde oppervlakte en 5 BEF/m² niet-bebouwde oppervlakte. Concreet betaalt dit bedrijf

2 000 m² x 10 BEF/m² = 20 000 BEF voor de bebouwde oppervlakte en voor de twee hectaren grond

20 000 m² x 5 BEF/m² = 100 000 BEF. In totaal 120 000 BEF. Met de goedkeuring van deze wijzigingen betaalt dit bedrijf nog 4 200 BEF, dus een vermindering van 96,5 %.

Als reden voor de afschaffing van het onderscheid tussen de gezins- en de niet-gezinsveeteeltbedrijven wordt gezegd dat de criteria van het gezinsveeteeltbedrijf moeilijk controleerbaar zouden zijn geweest.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, moet men een belasting afschaffen omdat ze moeilijk controleerbaar is ? Met deze redenering kunnen er heel wat belastingen afgeschaft worden. Het kan zijn dat de voorwaarden moeilijk controleerbaar zijn, maar waarom wordt dan niet gezocht naar oplossingen om dit specifieke probleem op te lossen ? Waarom wordt bijvoorbeeld niet op basis van de gegevens van de Mestbank nagegaan of een bedrijf al dan niet een gezinsveeteeltbedrijf is ? We hoorden de fractieleider van de SP vorige week nog een mea culpa slaan wanneer hij opbiechtte dat de SP tijdens de laatste legislatuur te weinig aandacht had besteed aan de problematiek van de landbouw in relatie tot leefmilieu. Dit is een zeer correcte vaststelling. De geloofwaardigheid van deze uitspraken zullen we voor de eerste maal kunnen toetsen bij de stemming van de voorgestelde belastingreglementen in december. Zal de SP de bio-industrie een cadeau geven of niet ? Dat is de vraag.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, de Agalev-fractie zal deze belastingwijzigingen in december niet goedkeuren. Het sociaal evenwicht is zoek en door de opheffing van het onderscheid tussen gezins- en niet-gezinsveeteeltbedrijven laat deze deputatie een fiscale maatregel vallen om het beleid te sturen. We zullen de voorgelegde wijzigingen amenderen om de heel eenvoudige reden dat de bio-industrie geen recht heeft op de cadeaus en de genereuze mildheid die deze deputatie haar wil geven.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de belastingplichtigen, wanneer zij een aangifte ontvangen, op het bijgevoegde formulier kunnen lezen dat het belastingreglement verkrijgbaar is bij het provinciebestuur tegen betaling van 150 BEF. Deze handelswijze - en we hebben dat reeds drie jaar geleden aangekaart - is manifest in strijd met artikel 8 van ons eigen reglement openbaarheid van bestuur waarin vermeld staat dat afschriften van bestuursdocumenten gratis verkrijgbaar zijn indien het aantal te kopiëren bladzijden 30 of minder bedraagt. Dit is het geval voor ons belastingreglement, zodat aan onze inwoners ten onrechte een bedrag van 150 BEF wordt aangerekend voor amper 10 bladzijden. We nemen aan dat dit bij de volgende belastingaangifte wordt rechtgezet.

Dank u.

De heer Tortelboom

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wanneer op de vorige provincieraadszitting een motie werd goedgestemd tegen een vermindering van toelage van het Vlaams Provinciefonds ten bedrage van 223 481 166 BEF per jaar begreep iedereen dat het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen hogere belastingen zou moeten innen van de Oost-Vlaamse inwoners.

Aangezien het Vlaams - en het federaal - parlement de laatste tijd over niets anders spreekt dan over belastingvermindering, kwam bij nazicht van het ontwerp begroting 2001 aan het licht dat de algemene provinciale belasting, of afgekort APB, zou gewijzigd of verhoogd worden. Ook de verhoging van de opcentiemen op de onroerende voorheffing van 245 naar 295, of een verhoging van 20,4 %, is een feit. De APB-gezinnen gaat van 800 BEF naar 1 000 BEF, of een verhoging van 25 %. De APB-bedrijven gaat van 3 550 BEF naar 4 200 BEF, of een verhoging van 18,3 %.

De APB voor de 65-jarigen en ouder, geen WIGW's, verhoogt met 1 000 BEF of meer.

De belastingdruk verhoogt dus met 21, 3 % zonder rekening te houden met de nieuwe APB voor de 65-jarigen.

Mijn vraag aan de bestendige deputatie is dan de volgende : indien het fonds het bedrag wel zou storten, wat gebeurt er dan met de teveel betaalde belastingen van de Oost-Vlaamse inwoner ?

Volgens de toespraak op 21 november 2000 van eerste gedeputeerde Marc De Buck bestaat de vaste wil bij de deputatie om een belangrijke administratieve vereenvoudiging door te voeren en een reglementswijziging uit te werken waardoor in principe vanaf het aanslagjaar 2002 het vereenvoudigde systeem APB in werking zou kunnen treden.

Ik hoop, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, dat deze wijzigingen reeds zullen besproken worden vóór de opmaak van de begroting 2002. En ik zou dan ook graag enkele sociale voorstellen willen naar voor brengen, meer bepaald voor :

- de 65-jarigen ;
- de langdurig werklozen ;
- gepensioneerden met een toegelaten arbeid ;
- een wijziging van het begrip gezinshoofd ;
- eigendommen van meer dan één hectare ;
- het APB voor beboste gedeelten, enz ...

Dank u.

De heer Willems

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Onze fractieleider, Hilaire Liebaut, heeft tijdens zijn uiteenzetting gezegd dat de provincie zich niet sterk profileert of te weinig naar buiten komt met allerlei initiatieven naar de bevolking toe.

Eén van de punten waar ik meen dat de provincie zich sterk geprofileerd heeft, was de APB. Dat staat los van het debat over de verhoging dat wij in het algemeen begrotingsdebat ook al gevoerd hebben, maar gaat wel over de verhogingen die er aangerekend worden bij administratieve nalatigheden van de belastingplichtigen.

Voor de belasting waarover het eigenlijk gaat, en die eigenlijk vrij eenvoudig zou moeten kunnen gevestigd worden, stel ik toch vast dat er altijd een papierstroom op gang komt die bij de burger, de Oost-Vlaming, komt tussen alle andere mogelijke overheidsdocumenten die zij toegestuurd krijgen.

Waarom dient er elk jaar opnieuw een aangifte te gebeuren voor informatie die wij toch al bezitten en waar het eigenlijk enkel gaat om een handtekening zetten ?

Daarom vraag ik mij ook af of we niet naar een soort omkering van het werk zouden kunnen gaan waarbij uiteindelijk de aanslag meer ambtshalve gevestigd wordt en waarbij eventueel de belastingplichtige die niet akkoord is dat kan laten weten, maar dat we dan toch van de verhoging - en impliciet van de verhoging die wij in de begroting bespreken : een verhoging bij laattijdige aangifte - kunnen afstappen, want ik ben ervan overtuigd dat dit aanleiding geeft tot heel veel wrevel bij de Oost-Vlamingen.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, ik zou vragen dat er, uiteraard op het niveau van de commissies, dringend werk zou gemaakt worden van de administratieve vereenvoudiging van de aangifte, zodoende dat er op dat punt voor iets minder wrevel gezorgd wordt.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In eerste instantie, Collega Van Hecke, het volgende : indien enkel met de tariefaanpassingen wordt rekening gehouden, zijn de meeropbrengsten in de APB-gezinnen en de APB-bedrijven ongeveer gelijk. In absolute cijfers bedragen deze meeropbrengsten meer dan 65 000 000 BEF in de APB-gezinnen en 70 000 000 BEF in de APB-bedrijven. De relatieve stijging van de opbrengsten in de APB-gezinnen en de APB-bedrijven is wel sterk verschillend. Voor de APB-gezinnen bedraagt de relatieve stijging inderdaad bijna 25 % en voor de APB-bedrijven 10 %.

Indien zowel met de tariefaanpassingen wordt rekening gehouden als met de afschaffing van de vrijstelling voor de 65-plussers, wat een meeropbrengst is in de APB-gezinnen, en de lagere percentages inzake belastingverhogingen (de sancties bij overtredingen tegen de aangifteplicht zijn inderdaad herleid tot 20 %, respectievelijke 50 % bij eerste en bij volgende overtredingen) dan staan we voor een minderopbrengst in de APB-bedrijven. Dan bedraagt de meeropbrengst in de APB-gezinnen circa 145 000 000 BEF en in de APB-bedrijven ongeveer 30 000 000 BEF. Maar we moeten dat zien in zijn relatief kader.

Het komt inderdaad overeen met een relatieve stijging van de opbrengsten in de APB-gezinnen van ruim 50 % en in de APB-bedrijven met ongeveer 4 %. Maar worden de minderopbrengsten die voortvloeien uit lage sancties buiten beschouwing gelaten dan blijft de relatieve stijging in de APB-gezinnen vanzelfsprekend vastliggen op circa 50 % en loopt de relatieve stijging in de APB-bedrijven op tot ongeveer 10 % met uitgezuiverde cijfers.

DEBATTEN

Maar bij al deze relatieve cijfers dient natuurlijk een opmerking gemaakt te worden.

Zoals kan worden afgeleid uit de gegevens blijkt dat vooralsnog op dit ogenblik slechts 27 % van het globaal bedrag aan APB-opbrengsten afkomstig is van de gezinnen en 73 % van de bedrijven. Dit verklaart ook de relatief hoge stijgingen in de sector van de APB-gezinnen die veel groter zijn dan de stijgingen in de APB-bedrijven.

Op basis van het thans aan de provincieraad voorgelegde belastingreglement voor het aanslagjaar 2001 zal de bijdrage van de gezinnen in het totaal bedrag aan APB-opbrengsten stijgen tot een niveau van ongeveer 35 % en zal de bijdrage van de bedrijven dalen tot circa 65 %, wat eigenlijk een evenwichtiger verdeling geeft. Tot zover in verband met uw opmerkingen daarover.

Op het onderscheid tussen gezinsveeteeltbedrijven en niet-gezinsveeteeltbedrijven zal collega Vercamer uitvoeriger ingaan.

Nu nog iets in verband met de vrijstellingen voor de APB, onderwerp door collega Tortelboom aangehaald. De afschaffing van de vrijstelling van de APB voor de 65-plussers houdt eigenlijk verband met het feit dat wij tot op dit ogenblik de enige Vlaamse provincie zijn waar die vrijstelling gold. Met andere woorden, wij zijn dus door die vrijstelling af te schaffen gewoon op het niveau van de andere Vlaamse provincies getreden. Volgens gegevens van het afgelopen aanslagjaar bleek dat meer dan 211 000 gezinnen vrijgesteld waren van de APB-gezinnen. Dat wil zeggen dat 39 % van de gezinnen vrijgesteld waren, dat dus slechts 61 % van de gezinnen onderworpen waren aan die belastingen, wat dan inderdaad een heel beperkt, een té beperkt, draagvlak is als men de billijkheid van een belasting bekijkt.

Het totaal bedrag aan vrijstellingen beliep 169 000 000 BEF, wat een zeer hoog cijfer is en wat op termijn niet houdbaar was.

Door de vrijstelling inzake het WIGW-statuut en het bestaansminimum te behouden, zullen personen die behoren tot de sociaal zwakste categorieën - en dat was uw zorg - die vrijstelling blijven genieten.

Belangrijk is ook op te merken dat het WIGW-statuut niet enkel de traditionele categorieën van weduwen, weduwnaars, invaliden, gepensioneerden en wezen omvat, maar ook personen die genieten van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden of een tegemoetkoming voor gehandicapten.

De vrijstelling voor zelfstandigen die hun activiteiten op het woonadres verrichten, blijft ook gelden.

Tot zover collega Tortelboom.

Bepaalde suggesties door u gedaan en ook door collega Willems zullen inderdaad bij de commissiebespreking over die vereenvoudiging kunnen uitgediept worden.

Aan collega Luc Willems zou ik het volgende willen zeggen : de intentie om tot een vereenvoudiging te komen, werd vorig jaar uitgedrukt. Maar vooraleer we tot de vereenvoudiging van de aangifteplicht konden komen, hadden we een herziening nodig, een vereenvoudiging van een aantal zaken uit ons reglement.

Het komt dus hierop neer dat bedrijven die reeds gedurende het voorbije aanslagjaar aangifte deden van een vestiging, een voorgedrukt voorstel van aangifte zullen toegezonden krijgen waarbij enkel in het geval van gewijzigde of foutief voorgedrukte gegevens het formulier zou worden teruggestuurd. Indien de gegevens op het formulier correct zijn, zou het document niet meer moeten worden ingediend en wordt nadien een aanslagbiljet toegezonden op grond van de voor handen zijnde gegevens.

Wat betreft de onwetendheid vanwege de belastingplichtigen om tijdig aangifte te doen, wordt opgemerkt dat reeds meer dan drie jaar de nodige inspanningen worden geleverd om de belastingplichtigen te wijzen op hun aangifteverplichting.

Niet alleen werd de aangiftetermijn verlengd, Collega Van Hecke, maar ook werd de voorbije drie jaar aan elk gezin dat belastingplichtig is in de APB-gezinnen, samen met hun aanslagbiljet, een afzonderlijk document toegezonden waarbij wordt herinnerd aan het feit dat bedrijfsuitbaters, zelfstandigen, beoefenaars van een vrij beroep, enz ... uiterlijk op 1 mei aangifte moeten doen. Voor het aanslagjaar 2001 zal dit document opnieuw onder meer dan 400 000 gezinnen verspreid worden.

Bovendien worden ook jaarlijks ongeveer 30 beroepsorganisaties door de bestendige deputatie aangeschreven met de vraag aan hun leden de nodige informatie omtrent de APB te verstrekken. De volledige tekst van het belastingreglement wordt hen dan telkens bezorgd.

Wat betreft de kosten van 150 BEF wil ik dit graag door de diensten verder laten onderzoeken.

Tot zover, Mijnheer de Voorzitter, mijn antwoord. Ik heb getracht zo volledig mogelijk te zijn, maar een aantal vragen van de collega's waren vrij vaag gesteld bij het indienen. Ik heb getracht mij zo goed mogelijk te voorzien op wat er zou kunnen komen en ik denk, Collega's, dat ik vrij volledig op de gestelde vragen heb kunnen antwoorden.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ben technisch op deze discussie niet voorbereid, maar het komt in essentie op het volgende neer : wij stelden vast - en vooral vanuit de bezwaren die we moesten behandelen, die nu weliswaar niet meer door de deputatie maar door de gouverneur behandeld worden - dat in de praktijk degenen die we eigenlijk niet op het oog hadden, moesten betalen als bio-industrieel bedrijf.

Ik geef een voorbeeld.

Een kippenfokker met 30 000 dieren en slechts één hectare grond - meestal oude, kleine marginale landbouwbedrijven waarvan in de praktijk de man gaan werken was en de vrouw het bedrijf verder zette - werd aangeslagen als bio-industrieel bedrijf omdat er maar één of twee hectaren grond was. Uit die ervaring leerden wij dat degenen die we op het oog hadden zich inmiddels zodanig juridisch georganiseerd hadden - en u weet wat ik bedoel. Ik heb het over de integratoren, enz ... - dat zij niet meer aan te slaan waren in onze reglementering als bio-industrieel bedrijf.

In de loop van de discussies die we daarover hadden met onze administratie om aan deze naar ons gevoelen onrechtvaardige toestand een einde te maken en echt diegenen aan te slaan die we bedoelden aan te slaan, heeft onze administratie er ons zelf op een bepaald moment op gewezen dat het nog over enkele tientallen bedrijven gaat en dat degenen die overbleven meestal eerder marginale grondloze bedrijven waren, vooral te vinden in de pluimveesector. Daarop heeft onze administratie zelf de suggestie gedaan om dit onderscheid op te heffen, temeer omdat we juridisch ook niet in staat zijn om de definities die gehanteerd worden in de milieureglementering over gezinsveeteeltbedrijven zo maar te transponeren naar onze fiscale reglementering.

Maar ik ben graag bereid om op één van de eerstkomende commissiezittingen Landbouw daarover aan de hand van een aantal praktijkvoorbeelden een meer omstandige uitleg te geven. Meer moet u daar echt niet achter zoeken, Collega Van Hecke.

Onze bedoeling was de echte integratoren, de echte bio-industriële bedrijven, via dit reglement te doen betalen omdat wij ook van oordeel zijn dat de milieulast die zij veroorzaken de grootste is en we dat fiscaal mochten berekenen. Maar wij stelden vanuit de praktijk vast dat juist zij er zich op juridische manier konden vanaf maken door zich op een andere manier te organiseren, dit via contracten "wie is eigenaar van de dieren ?", via contracten "wie koopt het voeder ?", dit op papier. Wij weten allemaal wat dat betekent. Terwijl degenen die we niet viseerden - ik ga terug naar mijn oorspronkelijk voorbeeld : de vrouw die een marginaal landbouwbedrijf leidt met 25 000 kippen, wat in landbouwnormen vandaag een klein bedrijf is - wel die hoge vergoeding moesten betalen.

Tot slot : het voorbeeld dat u aanhaalt, is een mooi voorbeeld om mee te stoppen.

Als diezelfde landbouwer in plaats van twee hectaren grond, 20 of 30 hectaren grond heeft, is hij geen bio-industrieel bedrijf meer, maar een grote boer, geen kleine.

Dat waren de enige overwegingen. Ik denk dat dat ernstige overwegingen zijn. Terzelfder tijd werd er naar een vereenvoudiging gestreefd en hebben we de minder-inkomsten die daaruit voortvloeien verspreid over de totaliteit van de landbouwers die aangeslagen waren.

Dank u.

De heer Tortelboom

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb nog een kleine opmerking. Het is niet omdat de provincie Oost-Vlaanderen de enige provincie is die de APB vrijstelt voor de 65-jarigen dat we dat moeten afschaffen. Iedere provincie heeft zijn eigenheid en iedere provincie mag belasting innen zoals zij vindt dit te moeten doen.

Wat ik ook betreurt is dat de 65-plussers die niet in het WIGW-statuut vallen, met een inkomen van minder dan 30 000 BEF en die een kleine bescheiden woning betrekken, nu ook 1 000 BEF zullen moeten betalen.

Ik begrijp dat iemand die een kast van een villa of een zeer groot herenhuis betreft belastingen moet betalen, maar ik betreurt het dat mensen van meer dan 65 jaar met een bescheiden woning ook die 1 000 BEF zullen moeten betalen.

Dank u.

DEBATTEN

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

"Namens de partij" zeg ik wel, laat daar geen misverstand over bestaan.

Mijnheer Tortelboom heeft gesproken, namens de partij, over de 65-jarigen. Hij zou het evenzeer betreuren dat iemand met een pensioen van 100 000 BEF zou vrijgesteld worden van de APB. Dat bedoelt hij. Grote kasten van huizen, maar ook grote pensioenen. Voor wie bij de WIGW's zit zijn wij voor de vrijstelling van de gepensioneerden. Alle anderen moeten wel belasting betalen. Dus de partij steunt ten volle het voorstel om vrijstelling te bekomen voor de gepensioneerden die in aanmerking komen voor een WIGW.

Dank u.

De heer De Vilder

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's;

Heel kort - en ik weet dat het niet mag, want bij iedere installatievergadering van de commissie hebben wij gehoord dat wij niet uit de commissies mogen praten in de plenaire vergadering -, maar de discussie die daarnet aan de gang was over de gezinsveeteeltbedrijven en de niet-gezinsveeteeltbedrijven, Mijnheer de Gedeputeerde, dwingt mij toch even te herhalen dat wij in de 1^e commissie hebben gesteld dat de afschaffing van de notificatie 'gezinsveeteeltbedrijf' geen invloed mag hebben op degenen die nu een gezinsveeteeltbedrijf zijn.

Dat staat duidelijk vermeld in het nieuwe belastingreglement : de vroegere gezinsveeteeltbedrijven die het nu niet meer zijn, worden in feite op dezelfde manier belast als toen ze gezinsveeteeltbedrijf waren.

Dank u.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik dank de heer gedeputeerde voor zijn antwoord op de vragen.

Ik begrijp wel waar het probleem zit bij de niet-gezinsveeteeltbedrijven. U heeft het gezegd : ze hebben zich juridisch georganiseerd zodat ze niet meer aan te slaan zijn, of veel moeilijker aan te slaan zijn. Maar wij laten ons hoofd hangen en wij laten ons doen. Wij laten ons verslaan.

Als wij precies weten hoe zij het aanpakken met hun contracten, enz ... om die regeling te omzeilen en in een gunstiger statuut te komen, dan geven wij ons gewonnen en zeggen we : "U hebt het gehaald."

Waarom gaan we niet anders te werk ? Als wij zien dat zij zich juridisch organiseren, waarom wijzigen wij ons belastingreglement niet, ook juridisch, zodat we hen weer kunnen aanpakken, aanslaan, zoals de bedoeling was en wat dan de nette bedoeling was ?

U zegt ook : "Er zijn nu waarschijnlijk een aantal bedrijven die niet bedoeld daaronder vallen en degenen die er echt zouden moeten onder vallen, ontsnappen eraan". Kunnen we in de commissie niet eens heel grondig nakijken en onderzoeken hoe we dat toch nog kunnen rechtzetten en degenen die we moeten treffen - en die zorgen voor een zeer zware milieulast, u hebt het zelf gezegd - dan ook treffen. Dit lijkt mij een andere manier van handelen dan nu te zeggen : laten we gewoon maar dit belastingreglement wijzigen en dit onderscheid opheffen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Onze administratie schrijft ons letterlijk :

"In het kader van een inhoudelijke vereenvoudiging van de reglementering zou het onderscheid gezinsveeteeltbedrijf en niet-gezinsveeteeltbedrijf en de definitie van het gezinsveeteeltbedrijf kunnen worden afgeschaft om volgende redenen :

- de controle van de criteria van het gezinsbedrijf, het aantal gehouden dieren, de eigendom van het veevoeder is voor de provinciale administratie uitermate moeilijk ;

- het komt voor dat een bedrijf bij de Vlaamse Landmaatschappij, afdeling Mestbank, erkend wordt als gezinsveeteeltbedrijf, maar op basis van de provinciale verordening dan weer geen gezinsveeteeltbedrijf is. Gevolg : verwarring bij de belastingplichtige. De term gezinsveeteeltbedrijf is bovendien aan veranderingen onderhevig en zou bovendien in MAP II zijn opgeheven.”

Dat blijkt inmiddels waar te zijn.

Vandaar dat de conclusie dan ook was : laat ons dat onderscheid opheffen. Het ging over een paar tientallen bedrijven die nog overbleven, dat moet ik erbij zeggen. Maar ik zal u de precieze cijfers bezorgen.

Dank u.

De heer Van Hecke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Kan de deputatie zich dan akkoord verklaren om deze problematiek eens zeer grondig in de commissie te behandelen en te kijken welke oplossingen er mogelijk zijn, ook technisch ?

Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Zoals reeds gesteld werd bij de problemen en de suggesties die de collega's Tortelboom en Willems naar voor gebracht hebben, zullen we uiteraard die zaken, wanneer ze in de commissie aan bod komen, bespreken en onderzoeken.

Dank u.

OVERBOEKINGEN

De heer Waterschoot

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Vanaf het jaar 2000 is er een jaarlijkse bijdrage voorzien vanuit het Pensioenfonds terug naar de provincie. Voor dit jaar gaat het om 180 000 000 BEF en voor volgend jaar is 190 000 000 BEF voorzien. Daarbij komt nog dat de jaarlijkse dotatie van de provincie aan het Pensioenfonds vermindert voor dit jaar van 113 000 000 BEF, naar 65 000 000 BEF volgend jaar. Met andere woorden, in 2001 moet het Pensioenfonds 10 000 000 BEF meer betalen en krijgt het 48 000 000 BEF minder aan dotatie. Dus een verschil van 58 000 000 BEF minder kapitaal om te beleggen. Zal het Pensioenfonds blijvend kunnen instaan voor de pensioenlasten van de provincie als deze afknaging van haar budget blijft aanhouden ? Er is niet alleen de inkrimping van de dotaties en de verhoging van de lasten, men moet ook rekening houden met de mogelijk mindere opbrengsten uit beleggingen. Vandaar mijn bekommernissen naar de toekomst toe.

Dank u.

De heer gedeputeerde De Padt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het verwondert me een beetje dat de heer Waterschoot deze vraag stelt. Deze problematiek is toch vrij uitgebreid besproken geweest tijdens een vorige raad van bestuur van het Pensioenfonds waar één en ander is uiteengezet en uitgelegd. Ik zal dus vrij kort zijn in mijn antwoord - wat niet wegneemt dat vooral de nieuwe raadsleden binnen het halfroond mogen weten dat de provincie Oost-Vlaanderen een tiental jaar terug het Pensioenfonds heeft opgericht. Momenteel is het ongeveer 4 800 000 000 BEF waard.

DEBATTEN

De pensioenen van onze ambtenaren worden betaald van de opbrengsten uit beleggingen die we via het Pensioenfonds doen. Deze beleggingen doen we via dotaties die gebeuren vanuit de provincie naar het Pensioenfonds toe. Tijdens de voorbije legislatuur hebben wij 1 150 000 000 BEF in het Provinciefonds geïnvesteerd. Vorig jaar was dat geen 113 000 000 BEF, Mijnheer Waterschoot, maar 63 000 000 BEF. Dit jaar zal dat 65 000 000 BEF zijn. Waarop is die 65 000 000 BEF gebaseerd ? Die 65 000 000 BEF vertegenwoordigt 9,10 % van de loonmassa van de provincie. We hebben uitgerekend, onder meer op grond van een actuele studie, die werd uitgevoerd door Omob en die dan door Price, Waterhouse & Coopers is geëvalueerd, dat 9,10 % op die loonmassa moet volstaan om naar de toekomst toe onze pensioenverplichtingen te honoreren. Er is nog een bijkomstige zekerheid, namelijk dat we ieder jaar nagaan en evalueren of we wel voldoende investeren in dat Pensioenfonds omdat we ieder jaar ook rekenschap moeten geven aan de Controledienst der Verzekeringen en aan de dienst Controle en Toezicht.

Concluderend kan men dus zeggen dat zowel de huidige als de toekomstige pensioenverplichtingen verzekerd zijn door de belangrijkste inspanningen in de voorbije jaren en de consequente uitvoering van het Pensioenfonds. De dotaties die we momenteel doen, 65 000 000 BEF in 2001 en 63 000 000 BEF in het jaar 2000 moeten volstaan om onze pensioenverplichtingen na te komen. Indien echter zou blijken in de volgende jaren, dat we wat meer gas zouden moeten bijgeven of we wat gas moeten terugnemen op dat vlak, dan zullen we dat uiteraard ook doen.

Dank u.

PROVINCIALE ADMINISTRATIE

De heer Tortelboom

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Bij het begin van de provincieraadsvergadering heeft onze fractievoorzitter gezegd dat de heer De Loor later de vergadering zou vervoegen. Dat zou ongeveer om 16.30 uur zijn. Mag ik vragen dat de heer De Loor zijn toespraak na 16.30 uur gebeurlijk kan beginnen ? Het spijt me, maar we hebben geen enkel afschrift van zijn toespraak. Ik denk dat er geen bezwaar is dat hij later de rangen vervoegt en dan zijn toespraak houdt.

De heer voorzitter

Voor mij geen enkel probleem, Collega.

De heer Tortelboom

Dank u.

PRIVAAT PATRIMONIUM

De heer Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wat betreft het bedrag voorzien in de begroting voor de aankoop van de gronden van de voormalige Boelwerf in Temse, vind ik dat een zeer goede zaak. Dit voor alle duidelijkheid. De failliete werf vormt voor Temse en heel het Waasland zowel fysiek als psychologisch nog steeds een gapende wonde, een wonde die nog lang niet genezen is. Ik ben dan ook zeer tevreden dat de deputatie de nodige aandacht wil schenken aan dit dossier met duidelijke regionale dimensie. Toch blijf ik met heel wat vragen zitten.

Zo is het op basis van de gegevens volstrekt onduidelijk over welke gronden het hier precies gaat. Ik neem aan dat de deputatie niet van plan is de volledige werf aan te kopen. Dit is belangrijk om weten omdat sommige delen van de werf bijzonder sterk vervuild zijn, terwijl andere delen dan weer geschikt zijn om bijvoorbeeld een cursus biologisch tuinieren op te organiseren. Ook weten we helemaal niet, zoals collega Gillis vorige week reeds opmerkte, wat de provincie precies van plan is met de gronden, als ze er al iets mee van plan is. Mocht de deputatie daar nog geen beslissing in hebben genomen, ik heb zo wel enkele ideeën daaromtrent.

Zo staan er op de werf tal van gebouwen die eigenlijk staan te wachten om ingericht te worden als fuif- en repetitie-infrastructuur voor jongeren. Ze storen daar niemand en zouden daarmee, bij wijze van spreken, de Boel op stellen kunnen zetten. De aanlegsteigers en dokken die daar aanwezig zijn, zijn zeer geschikt om bijvoorbeeld tot een jachthaven te worden omgebouwd.

Waarom zouden we niet verder nadenken over een zogenaamde riviertaxi ? Deze zou Oost-Vlaamse pendelaars via de Schelde een verbinding met Antwerpen kunnen verzekeren en de fileproblematiek aan de brug van Temse kunnen verzachten. Voor alle duidelijkheid, deze voorstellen staan los van het feit dat ik er alvast van overtuigd ben dat ook in de toekomst een deel van de Boelwerf een harde economische functie moet blijven behouden. Het zou al te gek zijn om elders in het Waasland, zoals men nu trouwens ook bezig is, de schaarse gronden te blijven omvormen tot industrieterreinen terwijl er in Temse duidelijk nog ruimte aanwezig is.

Mijn vraag is dus drieërlei en beoogt vooral meer duidelijkheid. Gaat de provincie nu effectief Boelgronden aankopen ? Over welke gemeente gaat dat ? Wat is men dan eigenlijk met die gronden van plan ?

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Collega Hertog.

Ik mag ervan uitgaan dat de deputatie zal antwoorden na het tweede punt gehoord te hebben. Hier zal het punt dat is voorbehouden door collega Marginet, naar voor worden gebracht door collega Joris Van Vooren. Het is aan u, Collega.

CENTRALE DIENSTEN

De heer Van Vooren, namens de heer Marginet

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Voor de Provinciale Dienst der Gebouwen en Provinciegebouwen, met meerdere bestemmingen, wordt in de begroting een meeruitgave van 600 000 BEF voorzien. Vorig jaar was het 3 400 000 BEF en nu zal het 4 000 000 BEF zijn (voor verwarming, verlichting, drijfkracht, water- en gasvoorzieningen). Hier werd blijkbaar - onterecht - rekening gehouden met de sterk gestegen energiekosten. Voor het Provinciaal Administratief Centrum, het PAC, op het Wilsonplein, blijft deze begrotingspost onveranderd (7 000 000 BEF). Hier werd dus geen rekening gehouden met de gestegen energiekosten. Dit is maar één voorbeeld, maar er zijn er zo meerdere terug te vinden. Waarom brengt men geen éénvormigheid, geen systeem geldend voor alle gebouwen en instellingen ? De prijsstijging is toch overal voor alles en iedereen gelijk ?

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Collega.

Ik denk dat hier de heer gedeputeerde gaat antwoorden. Mijnheer Hertog, tevens bedankt voor uw tussenkomst alsook voor uw suggesties en bedenkingen met betrekking tot de Boelwerf.

Mijnheer Van Vooren, uw bekommernis met betrekking tot de energiekosten zal thans beantwoord worden. Sorry, Mijnheer de Gedeputeerde, ik heb nog een vraag van de heer Gillis die nog kan opgenomen worden in het pakket.

DEBATTEN

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Misschien eerst iets organisatorisch. Als zeer verscheiden onderwerpen aan bod komen binnen één blok, zou het misschien handiger en zinvoller zijn dat er gesplitst geantwoord wordt. De Boelwerf is toch van totaal andere orde dan verwarming, verlichting, drijfkracht en dergelijke. Ten tweede zou ik me graag aansluiten bij wat collega Hertog in verband met de Boelwerf heeft gezegd. Zijn invalshoek was, dat het toch al te gek zou zijn als we zeer veel gelden als openbare besturen pompen in saneringen van gronden die al decennia, om niet te zeggen 100 jaar, industrieterrein zijn, terwijl we anderzijds nieuwe ongeschonden - ik zal het woord maagdelijk niet in de mond nemen - gronden zouden aansnijden een paar kilometer verder om daar dan nieuwe industrieterreinen op neer te poten.
Alleen moet ik wel vaststellen dat in het ontwerp Ruimtelijk Structuurplan Oost-Vlaanderen, zoals het in de vorige legislatuur aan de commissie werd voorgesteld, bij het aansnijden, het inrichten en het inplanten van nieuwe industrieterreinen, absoluut geen rekening was gehouden met de hectaren die de Boelwerf representeren. Wou men daar alle industrieterreinen, alle hectaren industriegrond die aan Oost-Vlaanderen toegewezen waren of zouden toekomen, nieuw realiseren ? Dat daar per toeval een paar tientallen hectare, om niet te zeggen meer dan 100 hectaren, industriegrond lag, was totaal niet in het ontwerp ingecalculiseerd. Ik zou toch voorstellen dat de deputatie, en zij is dat blijkbaar ook van plan, een aantal bijkomende opdrachten geeft aan het ontwerp bureau Ruimtelijk Structuurplan Oost-Vlaanderen en dat daarmee rekening zou worden gehouden. Laten we geen open ruimte verspillen die we schaars hebben, maar laten we industrieterreinen recyclen tot industrieterreinen.
Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Dank u, Mijnheer de Voorzitter.
Wat de Boelwerf betreft kan het verhaal kort zijn. Een aantal maanden geleden kregen we de vraag van degene die het faillissement begeleidt of we niet geïnteresseerd waren in de mogelijkheden die zich aanboden op de Boelwerf. Men sprak toentertijd van een natuurlijke omgeving die men wenste te redden, met name de vijvers die gebruikt werden om de tanks van de schepen te vullen op het moment dat ze een proefvaart deden. Het zijn dus waters van vrij hoge kwaliteit. Ondertussen zijn de vijvers door de natuur zelf omgevormd tot een ecologisch plekje vlak tussen de industriële Boelwerf enerzijds en de bewoning anderzijds. Het is van die aard geworden dat Temsenaars de vraag stellen : "Bewaars dit alsjeblief als een eventuele Boelwerf of geef aan die Boelwerf een nieuwe bestemming". Er blijven daarnaast natuurlijk een aantal andere mogelijkheden over. Vandaar dat wij de vraag zijn gaan bekijken met :

- collega De Padt voor wat het toeristische aspect betreft ;
- collega Abbeloos omdat hij uit de streek was en omwille van het feit dat hij toentertijd Erov benaderde ;
- collega Van Der Meiren kon op dat ogenblik niet meegaan, maar zijn ambtenaar, die instaat voor Cultuur, is meegegaan ;
- ikzelf, samen met de ambtenaar die in hoofdzaak de Sport adviseert.

We waren daar met vier gedeputeerden aanwezig, drie fysisch en een vierde mentaal, samen met een aantal ambtenaren die ons advies konden geven. Wij gingen die site bekijken om op een correcte manier in te schatten wat de mogelijkheden ervan waren, samen met de mensen van de Technische Dienst, iemand van Cultuur, Sport en Toerisme. Het is inderdaad zoals collega Hertog zegt, dat de Boelwerf uiteraard zeer veel mogelijkheden inhoudt. Ik heb hier een nota bij me van de ideeën die achteraf gespuid zijn door de ambtenaren die zeggen dat we met de site alle kanten op kunnen.

Men heeft :

- het ecologische gedeelte, de plas met de groene boorden errond dat trouwens als buffer kan fungeren ;
- het immense gebouw wat men in Temse de 'esch' noemt.

Degenen die destijds de doodstrijd van de Boelwerf hebben gevolgd, zullen zich zoals ik die immense zaal herinneren waar de syndicale leiders samen met soms - in het begin althans - de curator, de arbeiders hebben toegesproken. Die esch is eigenlijk in zeer goede staat. Men kan er eigenlijk alle kanten mee uit : sporten, fuiven, er de jeugdvorming in onder brengen en verblijfsaccommodatie voorzien, want er zijn immense wasplaatsen voorhanden en refters waar duizenden mensen kunnen eten. Dat gebouw zou dus een vestigingsplaats kunnen zijn waar de provincie zich kan gaan nestelen om het Waasland aan te spreken van korterbij, maar toch vanuit onze hoofdplaats Gent.

Daarnaast is er een immens gebouw waar destijds grote scheepsonderdelen werden geconstrueerd. Het heeft een lengte van 300 meter, is 48 meter breed en een paar tientallen meter hoog waar van alles kan georganiseerd worden.

Er is uiteraard een prijskaartje aan verbonden. We hebben toen eens rond gekeken en aan de dames en heren van de administratie gevraagd om eens na te denken over de mogelijkheden en ons die mee te delen. Ik heb de nota hier, en hij is beschikbaar voor de raadsleden uiteraard. De vraag van de deputatie naar de administratie toe was : "Weet ons te zeggen wat er verder moet gebeuren met dit dossier. We schatten het te investeren bedrag op 110 000 000 BEF, alles bij elkaar".

Er zijn trouwens nog dingen waar ik hier niet van gesproken heb, maar die collega Van Der Meiren allicht tot op de bodem van zijn hart, tot in het diepste van zijn vezels zouden raken. We hebben hier uren - ik niet zozeer, maar wel mijn voorgangers - gepalaverd over de kleine werf in Baasrode om het als een historische site te gaan uitbouwen. Ik heb daar mijn vraagtekens bij. Ik ben het daar niet mee eens. Het gebouw, door de stad gekocht, heeft een totale onderkeldering. Daarin zit het hele archief van de Boelscheepswerf alsook het sociale archief (wedden, lonen, ...) sinds de oprichting. Men heeft daar zelfs een geheime kamer ontdekt met alle plannen van alle schepen die ooit door de Boelwerf gemaakt zijn. Ze liggen daar eigenlijk te liggen op een hoop en dus zou de provincie daar een zeer prachtig initiatief kunnen nemen om de scheepvaart, die toch wel iets betekend heeft voor Oost-Vlaanderen, uit de brand te slepen. Dat zijn allemaal dingen, mooie ideeën die mogelijk zijn maar daar hangt uiteraard een prijskaartje aan.

We hebben op dat moment geen beslissing genomen met in ons achterhoofd natuurlijk het verwijt dat we vandaag gingen krijgen, namelijk : "U permitteert u allerlei 'follietjes'. Dat kost veel geld en u bent bezig de belastingen aan het opstellen". Dus hebben we gezegd : "Laat ons voorzichtigheidshalve misschien het bedrag noteren". Het is als het ware in onze begroting stilletjes ingesloten. Men heeft 110 000 000 BEF genoteerd in de begroting om al het mogelijke mogelijk te maken. Er is momenteel geen enkele beslissing om daar iets mee te doen. Dus concreet, Collega Hertog, naar de delen toe die ons interesseren : de vijvers, de esch zoals men het noemt en het zeer grote atelier waarin dus de schepen eigenlijk werden gebouwd of waarin de grootste gedeelten van de schepen werden gelast vooraleer ze aan de grond in het droogdok werden gebracht.

Er zijn uiteraard andere mogelijkheden. Het idee dat u aanreikt naar mobiliteit toe spreekt me zeer sterk aan, want er is daar het immense droogdok van 500 meter op een paar tientallen meter breed van waaruit men aan riviertoerisme zou kunnen doen. Men moet er in Baasrode geen leggen, want men heeft daar een dok liggen met alle infrastructuur. De verplaatsing of mobiliteit naar Antwerpen toe, via de Schelde, zou een andere mogelijkheid zijn. Ik denk, Mijnheer de Voorzitter, dat dat volstaat voor wat het verhaal van de Boelwerf betreft.

Voor wat het verhaal van de energiekost betreft, kan ik zeer kort zijn. Het artikel dat door de collega is aangehaald, is het artikel waarop de energiekost is voorzien van de gebouwen hier vlak tegenover (Gouvernementstraat 22 tot en met 28). De Seminariestraat 2 en de Kapiteinstraat 55 zitten daar ook op. Het PAC-gebouw vindt u op een ander artikel, namelijk op 1370112501. Het PAC-gebouw wordt met stoom verwarmd en niet met stookolie zoals de andere gebouwen. Vandaar dat u daar geen verhoging vindt. Ik heb hier een lijst van alle mogelijke stookplaatsen - ik heb dit gisteren voor een ander dossier nog in handen gehad - en ik kan u meedelen dat wij, als provincie 230 stookplaatsen hebben die met aardgas gestookt worden en een zestigtal met olie. Het PAC is nog een ander geval. Men heeft hier de stadsverwarming met stoom. De reden waarom u dat specifiek daarin terugvindt, is juist omdat u daar die olie vindt. Die 60 andere zitten allemaal verwerkt, bijvoorbeeld in scholen. Dat vindt u terug in de technische werkingskosten van de scholen waarin uiteraard ook verhogingen zitten.

Tot daar, Mijnheer de Voorzitter, mijn repliek.

De heer voorzitter

De eerste ondervoorzitter, Paul Beeckman, heeft mij meegedeeld dat er een verplaatsing mogelijk kan zijn van de tussenkomst van de heer De Loor naar morgen. Morgen beginnen we met milieu, natuur en ruimtelijke ordening en in het volgende deelluik, onderdeel wegverkeer, is de eerste tussenkomst voor de heer De Loor. Kan dat worden geregeld of is dat moeilijk, Mijnheer de Fractie leider ?

DEBATTEN

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, er is een tweede probleem. De heer De Loor is er blijkbaar nog niet. Hij heeft me niet op de hoogte gehouden per seconde. Mijn gsm ligt ook af. Ik weet niet waar hij nu zit. Ik moet eerlijk zeggen dat de mensen van mijn fractie die wilden tussenkomen, zich gezien de agenda gericht hebben op morgen.

De heer voorzitter

Ik heb het juist nog besproken met eerste ondervoorzitter Beeckman. Wij kunnen rustig onze timing volgen. Ik denk dat we beter nu afsluiten. Er zijn een zevenenzeventigtal tussenkomsten, dus we gaan er wel doorgeraken. We gaan ons niet laten opjagen. We mogen voor één keer wel iets vroeger eindigen. Is er bezwaar dat we dan nu eindigen ? Niemand. Dan zullen we opnieuw vergaderen morgen woensdag 29 november om 14.00 uur .

EINDE VAN DE ZITTING